

3 РОБІТНИЧОГО РУХУ В КАНАДІ.

МІТІНГИ ПРОТЕСТУ В ТОРОНТО.

В Торонто відбулися чотири масових робітничих мітинги, на яких ухвалено протести проти вислання війська в майнерські околиці Нової Скошії. На мітингах головними промовцями були члени Комуністичної Партії Канади т.т. МекДоналд, Спектор, Смит і т.ка Костенс.

Промовці підняли питання про владу існуючих "батьків країни", що вислали на допомогу БЕСКО військо. В ухвалених на тих мітингах резолюціях робітництво вимагає відкликання війська з Нової Скошії.

МІТІНГ В КВІНС ПАРКУ.

Один з таких мітингів в Торонто відбувся старанням Трейд енд Лейбор Кавсиса в Квінс Парку. Учасники одностайно ухвалили резолюцію, проголошують делегату молоді при Трейд енд Лейбор Кавсиса, яка вимагає негайного відкликання війська зі страйкової зони в Новій Скошії.

Головними промовцями були комуністи т.т. Брюс і Спектор. Брюс напівнависав акцію уряду і сказав, що військо пішло до Нової Скошії не для втримання "законоу і порядку", але для забезпечення БЕСКО зисків.

Спектор вказав на контраст між нужденним станом майнерів, які навіть підчас праці не заробляють на людське життя і на величезні зиски та паразитарне життя шершавців БЕСКО. Полягодження кризи в Новій Скошії не може бути доти, доки майнерам не буде забезпечена мінімальна заробітна плата, потрібна, щоб вижити. Не може бути й мови про прийняття 10 процент знижки платіж. Це буде означати повільний голод. БЕСКО треба здемонізувати, майні націоналізувати і віддати під контроль майнерів. Умови, проголошені міністром Мордоком, є ганебні. Прийняття їх означало б розбиття майнерської організації і віддання майнерів на ласку вампірів корпорації.

Якщо майнери будуть побиті, то вина за це спадє на голову президента Трейд енд Лейбор Конгресу Мура і секретаря Дрепера, цеї трейд-юніонної реакційної кліки, яка зробила ні одного кроку для змобілізування фінансових і бойових сил канадських трейд-юніонів для допомоги майнерам.

Майнери не повинні програсти. Майнери повинні дістати всяку допомогу, що дала б їм можливість витримати до кінця. Їх боротьба є боротьбою цілої робітничої класи країни.

На мітингові зібрано колектив на допомогу страйкуючим майнерам.

МАЙНЕРИ ПІВНИЧНОГО ОНТЕРІО ПРОТЕСТУЮТЬ.

Майнери, члени Поркоупанської Майнерської Робітничої Юнії в Тімміс, ухвалили резолюцію-протест проти вислання війська в страйкову зону Нової Скошії. Майнери північного Онтеріо кажуть, що вони прилучають свій голос протесту до голосу передового робітництва Канади і вимагають відкликання війська з Нової Скошії.

В резолюції між іншим говориться, що уряд не має грошей, щоб дати позиви для голодних жінок і дітей майнерів Нової Скошії, але він найшов тисячі доларів для безкритичної витрати на прийняття ріжних "достоїнств".

КАЛГЕРСЬКІ ЖІНКИ ПРОТЕСТУЮТЬ.

Жіночий відділ Домініанської Партії Праці ухвалив резолюцію протесту проти вислання війська до Кейп Бретон і вислав телеграму до прем'єра Кінга. В телеграмі говориться, що відповідальність за тяжке положення в Новій Скошії спадає на федеральний уряд так само, як і на провінційний і закликається уряд до підтримання мирних методів поладження спору.

Відділ вислав також телеграми до домініанських послів Вільяма Ірвіна і Дж. Шо, щоб вони знову порушили цю справу в парламенті.

РОБІТНИКИ В ЛОНДОН, ОНТ. ТАКОЖ ПРОТЕСТУЮТЬ.

Дня 27. червня відбувся масовий робітничий мітинг на Маркет Сквейр в Лондон, Онт., який ухвалив резолюцію протесту проти вислання війська до Нової Скошії і вимагає їх негайного відкликання.

Комуніст Газельгров, який був головним промовцем, говорив про боротьбу в Новій Скошії і Китаю. В Китаю, сказав він, церква є передовою стежкою капіталістів Англії, Франції і Заучених Держав, за що його нагороджено гучними орденами.

На другий день знову відбувся масовий мітинг — на Маркет Сквейр.

Не дивлячись на ці успішні мітинги, місцева буржуазна газетка написала брехню, з цією пропагандою, що було-би лондонські комуністи зігнорували наказ ЦК. Компартії Канади і не протестували проти "окупації" Нової Скошії.

З КОМУРХУ В ГЕМІЛТОНІ, ОНТ.

Дня 25. червня на регулярному мітингу відділу Компартії Канади прийнято до партії гурт нових членів. Відділ Партії хоч повільно, але стало зростає.

ВІДОЗВА КОМПАРТІЇ КАНАДИ.

Центральний Виконавчий Комітет Комуністичної Партії Канади видав відозву-протест проти насильства закордонних капіталістів над китайським народом, в якій закликає канадське робітництво до масового протесту під ключем: "Руки проч від Китаю!"

"Комуністична Партія Канади, говориться в відозві, лутчиться з своїми братніми партіями Великої Британії і Заучених Держав в їхній протесті проти поповнення морду над китайським народом імперіалістичними державами Великої Британії, Франції, Японії і Заучених Держав.

"Комуністична Партія вимагає заперестання виступу Китаю закордонними капіталістами-мілітаристами. Ми знаємо, що це та сама капіталістична класна душасть Китайців, Ріфів, Індусів і Єгиптян, яка старается здушити робітників Німеччини і Великої Британії пляном Доса а майнерів Нової Скошії пляном мілітаризації."

Далі в відозві вказується на те, що китайський народ, робітники і селяне, є збраваний

з своїх національних прав, що його країну поділено на "сфери впливів" і концесії, що його порти і пристані є в посіданні закордонних капіталістів. Жінки і діти китайських робітників і селян є предметом страшного визиску в фабриках своїх імперіалістичних панів. Китайці примушені підзагрозою багнетів приймати християнську пропаганду.

В відозві говориться, що тут може бути тільки один вихід: імперіалістичні держави повинні забратися з Китаю, де вони не мають права бути. Китай для Китаю.

Відозва закінчується словами:

"Комуністична Партія Канади вимагає евакуації Китаю християнськими місіонерами і їх союзниками — християнськими імперіалістами, військами, воєнними кораблями, гандларями опіуму і визискувачами."

"Ми закликаємо робітників Канади організувати масові мітинги і демонструвати та вимагати, щоб західні імперіалісти тримали свої руки геть від Китаю."

В КРАТНІ ЦЕВОЛІ І СЛІЗ.

ЗАСУД УКРАЇНЦІВ У ЛЬВОВІ.

В суботу, 13. червня закінчився в Львові великий процес про шпійнажу. Засуджено 3. Лінка на 5 літ тюрми; К. Павлячка, А. Павлячка і Ф. Новачка кожного на 3 1/2 року; П. Микитюка, Марію Лінк і Ю. Бруха по 2 і пів року; Евстафія Бізельського, Василя Гальчука, Михайла Бабюка і Михайла Гальчука по 2 роки; Юрка Осласького увільнено.

ЗАСУДИЛИ СЕЛЯН НА 204 РОКИ ТЯЖКОЇ ТЮРМИ.

В понеділок, 15. червня закінчився в Рівному, на Волині, великий процес над українськими селянами оскарженими за приналежність до УНРО (Української Народної Повстанчої Організації). Багато підсудних признали свою приналежність до УНРО, не визнаючи однак своєї вини. Вони заявляли, що боролися за кращу долю українського народу. Сама обстановка проголошення присуду цікава. — Цілий будинок суду оточено військом, кінною і пішою поліцією. На сабю розправи увійшло 40 жовнірів з найменшими багнетами.

Дня 28. червня відбувся масовий мітинг на Маркет Сквер, на якому промовляв т. Малколю Брюс, з Торонто. Промовець вказував на необхідність генерального страйку в симпатії до 26. майнерського дістрікту.

"ПАНИЧ" ПИШЕ ЛИСТИ.

Відомий ватажок "Панич", який гуляє по Галичині і за яким відділи поліції і війська уладжують саме тепер дови на території ярославського і дануцького повітів, написав недавно до редакції часопису "Pistrowany Kurjer Codzienny" листа, який згадана редакція поміщує в своєму часописі в поспівному відділі, додаючи від себе, що багато обставин промовляє за тим, що цього листа писав сам "Панич".

Лист в дослівному перекладі такий: "Прочитуючи щоденні часописи, я довідався, що ярославський і дануцький повіти не доцінюють мене, коли за зловлення мене визначили тільки суму 5,000 злотих.

"Дуже тим пригноблений я причиною, дуже просити шановну редакцію помістити мою статтю в "Кур'єрку". "З приводу так низької пошани моєї голови почувався обиджений і на значну частину "вічної каси" за штуку зловлення мене 30,000 zł., яку то суму без найменшого примусу і жалю дамо тому, хто передасть мене в руки поліції. При цьому заявляю, що йому нічого не станеться.

"Тепер я на відпустці в Перемишлі, бо не хочу завдавати і утруднювати працю поліції, що шукає мене в моїх давніх кривках". Остар з пошаною "Панич".

ГАСЛО ВИЗВОЛЕННЯ ФЕЗУ.

Абд-Ель-Крім головним гаслом боротьби проти Французів висував визволення Фезу з під їхнього панування. Фез є остаточною метою воєнних дій Ріфян проти Французів. Це гасло, підхоплене в горах, надто впливає на шльоблюбних Кабілів і їх боротьбі з французькими гонителями і передається із села в село. Багато вождів повставших Ріфян заявляють, що вони не складають зброї до того часу, доки не вийдуть в Фез.

Французька жандармерія пильно стежить за настроями місцевого мусульманського населення Фезу, де розташована штаб-квартира французьких військ. Місцеві нотаблі поводяться опортуністично, виявляючи повну покірність Французам, жертвуючи на шпиталі та прохачуючи лише проводитися гуманно з полоненими, але остання маса населення настроєно ворожо. Французькі офіцери не насмілюються з'явитись в його дикі околиці самі без варти, побуюючи залогі. На арешти серед "безкоштовних" елементів населення Французів не наважуються, побуюючи викликати у місті повстання.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ПІД ПЯТОЮ РУМУНСЬКИХ БОЯР.

ВІДОЗВА СЕЛЫНТЕРНУ.

Президія Селянського Інтернаціоналу звернулася до селян усіх країн, а зокрема до румунських селян з відозвою з приводу суду над 500 селянами, що відбувається в Кишиньові (Бесарабія).

Це ті 500 селян з Татар-Бунару та околиці (південна Бесарабія), говориться у відозві, що у вересні 1924 р. змушені жандармерією та румунської влади до повстання.

Всіх обвинувачених за участь у повстанні позбавлено землі й багато тисяч селян залишилося без даху та харчів. 8 місяців тому більшість селян повсталих розстріляно. Тепер друга частина стане перед судом, як бандити й їх буде позбавлено їхнього майна.

Справа 500 обвинувачених буржуазією та урядом селян — це справа всього бесарабського селянства, — це справа всього румунського селянства. Селяне всіх балканських країн однаково зацікавлені в знанні теперішнього кривавого режиму в Румунії, бо існування цього режиму означає змищення Борної сотні по всіх балканських державах.

РУМУНСЬКІ ЖАНДАРМИ ПОСКАЖЕНІ.

Газета Молдавського Центрального Виконавчого Комітету "Пугарул Рош" ("Червоний Пугатар") одержала відомості про нові карні репресії румунських жандармів розстріляти революціонерів Антонова, Шварца, Бибера, Голвина, Груйві, Бойка, Цинцова, Афанас'єва й Борбіона.

В АНГЛІЙСЬКОМУ ПАРЛАМЕНТІ.

Посол Англійської Партії Праці Ленсборн запитав в парламенті міністра внутрішніх справ Джойнсона Гікса, чи буде заборонено доступ в Англію всім комуністам та соціалістам і прихильникам цього руху на політичних конференціях.

На це запитання вивзаєдас така суперечка в парламенті. Міністер Джойнсон Гікс. — "Я вважаю, що Ленсборн має на увазі спеціальне розпорядження, що про нього в нас йшла мова в палаті громад наприкінці минулої сесії, і це розпорядження торкається тих чужинців, що хотіли приїхати до Англії, щоб брати участь у з'їзді Комуністичної Партії в Глазго. До цього часу на практиці користання цим розпорядженням обмежилося одним випадком, але саме розпорядження відбиває загальну політику уряду, мету якої я вже пояснив у палаті громад."

Лібєрал Кенворті. — "Яка користь з такої політики, коли ви висловились, не змогли заборонити в'їзду комуністів до Англії?"

Джойнсон Гікс. — "Я зорсім не певен, що не міг їм пошкодити. Одного відомого комуніста, що збирався приїхати з Берліну, не допущено і інших теж затримано."

Ленсборн. — "Чи пропаганда комунізму є незаконною пропагандою?"

Джойнсон Гікс. — "Як би це було так, то Ленсборн сам був би під вартою."

Ленсборн. — "На якій підставі міністер заборонив людям комуністичних поглядів"

Джойнсон Гікс. — "Я вже пояснив в палаті громад, що Ленсборн закривач: "Ви не маєте права пошкодити мені ставити такі запитання. Я маю право робити такі запитання в палаті."

Заступаючий голову заявив, що нададі обміркування цієї справи в палаті в сучасний момент неможливе.

Ленсборн сказав, що міністер, як видно, не має можності відповідати на такі справи, і тому від них ухиляється.

приїхати на з'їзд комуністичної партії, що, як відомо, був легальним зібранням легальної організації?"

Джойнсон Гікс. — "Я вже пояснив у палаті, що мирночич з існуючим англійським комуністами, ми не збираємося миритися з діяльністю закордонних комуністів."

Посол Партії Праці Джек Джонс. — "Чи вживе міністер таких заходів проти осіб, що прибувають з реакційних держав для участі на конференції у Лондоні?"

Заступаючий голову палати сказав на це, що така справа ще не виникала.

Ленсборн. — "Чому правила, що їх прикладають до революціонерів-комуністів, не прикладають до прихильників "прямих вчинків", наприклад, до португальських монархістів, що мешкають в Англії?"

Кінець запитання Ленсборні загнули вигук з міністерських лав, але Ленсборн не перестав питати і можна було чути: "Ви не насмієтесь вислати монархістів?"

Коли заступаючий голову закликав його до порядку, Ленсборн закричав: "Ви не маєте права пошкодити мені ставити такі запитання. Я маю право робити такі запитання в палаті."

Заступаючий голову заявив, що нададі обміркування цієї справи в палаті в сучасний момент неможливе.

Ленсборн сказав, що міністер, як видно, не має можності відповідати на такі справи, і тому від них ухиляється.

"ПАРТНЕРКА"

(Продовження.)

— Кажу-ж тобі, що я тоді ще не був політиком. Працював я в майні, а мешкав таки в наших людей. В тій хаті мешкало дві пари людей — чоловіків з жінками. Якесь свояки були між собою. Один з них працював на день, а другий на ніч. На початку для мене це було практично. Але те жіноче створіння дуже зардирисе. Так, що одного гарного дня обидві жінки побіглися між собою. А як побіглися, то почали вказувати одна на другу ріжні діла, вмишавши й мене між себе. Чоловіки перше обом їм за це вилатали боки... А коли я прийшов до дому (це було в неділю), то вже більше до майні не поліз. О, це була моя перша політична справа в Канаді. Від тоді я сказав собі: "Де є дві газдині, там я мешкати не буду". Я верну назад до товариства ім. Ів. Франка і цілу зиму водив зі співи до дому мисі Мінні.

— А у неї не було чоловіка? — Та-ж чуєш, що мис. Як надійшли провінційальні вибори. Кандидують три українські послы і всі три в одному дістрікті. Аж тепер, думаю, покажу я свої дипломатичні здібности. Пішов до першого кандидата... До соціал-демократичного, що кандидував з рамени консервативної партії і предкадавав йому свої услуги.

— Ти, кажє, не популярний! — Ах, колька-ж тобі в бік! Іду до другого, до пресвітеріанського, який кандидував незалежно. А цей кажє: — Ти соціал-демократ і тебе вмисно підіслав до мене консервативний кандидат.

— І не прийняв? — Не прийняв. А я тоді до кандидатів... Бо третій кандидат був кашап... чорносотенець, кандидував від ліберальної партії. Цю справу зразу поставили на бизнесову стопу. А за тиждень вже мандрував по фармах... Була знову горівка, пиво, пивко й горівка, одним словом вибори. І виборов. Мій кандидат вишлов, моя репутація вироста в очах громадянства.

— А кішеня знову спухла від доларів? — На недвій час... Але Галішених виртували мене й тут. Почали судитися за це, що люде їх вибрали. Як почали судитися, як почали, то й вибори назад завернули. Цим разом я став вже народним діячем... з підстриженими на коротко вусами і з бордюркою клинчиком. І знову наша горю!

— Знову вибрали кашапа? — Не тільки вибрали, але ще й ширим Українцем його зробили. Зі мною також ітчали іннакшою мовою говорити... Я вже й станцію найшов собі в народного діяча... бодай би був і не снівся...

— А то-ж чому? — Тому, що тут знову зробив дурницю, від якої посніло під очима.

— Знову жінка? — Ну, та й так далі... А вже після "далі" почали ми говорити. — Іду з тобою в світ за очі — кажє вона.

ті, пишу вірші чи днівник, слухаю — вже б'є. Діти плачуть, вона плаче... Пробував я пару разів говорити до неї, що то не гарно бити жінку, це й народному діячеві. Але він казав, що як жінки не беш, то в неї роги ростуть. Так би сказати, тримався старої традиції. Ти це не спиши?

— Ні. Ти-ж саме приходиш до цікавого місця. — Пару разів я ввімнувся за нею і за це зловив її симпатію... Зловив собі на безголову. Набив він її якесь одного разу і десь повіяв. Вона почала щось там поратися в хаті. Потім прийшла прибирати мою кімнату... Бачу я, що чомусь дуже довго прибирає. А самий сльози стоять в очах.

— Тобі також? — Правда. Жаль мені її стало, бо жінка справді таки гарна. Подивився я на неї, а вона на мене, ну, думаю, треба хоч якесь жалісливе слово її сказати.

— То-ж то лекельне життя ви маєте — сказав я. І не вespів же сказати, а вона бабух перед мною на коліна, поклада свою голову на моїх колінах (я сидів на постелі) і ціла трясеться від плачу. Несчастлива ти моя годино — думаю собі. Що-ж тепер буде? Вже я пробував її заспокоїти і владав, що й сам плачу — пару разів шморгнув носом... Підняв її з колін і хотів посадити коло себе на постелі. Але вона була така заплакана, що не бачила де постіль і... сіла мене на колінах...

Партнер замовк.

— Ну, що-ж далі? — Ну, та й так далі... А вже після "далі" почали ми говорити. — Іду з тобою в світ за очі — кажє вона.

— Куди-ж я тебе поведу, коли у мене ні доми, ні дому, — відповідаю я.

— Веди мене куди хочеш з того печла... хоч на край світа. Сухого сугара з тобою з'їм (так ніби-то може бути сухар несухий) і буду щаслива, бо... я... те-бе-е-е... люблю — кажє.

— Ох, годовольно ти мой бідна — думаю собі. — Шо-ж я тепер вдію. Бачу, що такі справді любить. Вхопила руками за шию... Я вже її пояснюю, що ніяк не можна... Бо і я дуже, знаний між людьми, а її чоловік це й в церкві старшим... Та й вона сама старша сестричка і знала, як жінка примірна й побожна... Думаю її якесь відлякати. Глянула вона мені в очі і кажє:

— Побожна? Ха-ха-ха! Коли-б така кожна. Ти-ж знаєш, що мій чоловік має бизнес. Він кажє, що я мушу що неділі й свята йти до церкви, щоб тим принадити всіх парафіян бути нашими костюмерами. Так ось тобі побожна. Не раз мене боки боліли за ту мою побожність.

— Бачу, що в політиці не вийду з нею на діл. Вона вже й уста затулює мені долонею, як я хочу її переконувати. Сльози вже висохли... Ми вже лоскочемо одно друге. Не знаю, як би це довго тягнулося-б, але ми почули, що щось риннуло під нашими дверима.

— Несчастлива мое... Я й забула, що його брат дома! — Сидимо ми, мов закам'яніли. Ми все зрозуміли. Й чоловіка брат є дома. Двері його кімнати напроти моїх дверей. Він цілий час був під дверима... слухав... а може ще й через дірку від ключа заглядав. Вона закрила обличчя руками. А через кілька хвилин встала, випростувалася і сказала рішуче: (Далі буде.)

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА КАРПАТСЬКА НІЧ що недавно вишла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваші знайомі, то постарайтеся купити, а будете мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартості навіть тоді, як ви перечеitate її. Це довгий повість з воєнних часів в Галичині і в життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не перечеitate до кінця. Письменик М. Ірчан сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатська ніч" в риночасно багато вчитесь і то в найбільш приступній спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Віддрукована вона на найкращому папері, видання з артистичним малюнком в злові кольорі. КУПІТЬ, А НІКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВІСЬОЮНОУ-ТЕ СКРИЗЬ ЦЮ КНИЖКУ. Вислизайте книжку за попереднім відліканням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовляйте з гришани "Послать на таку адресу: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.